

Antal til at forsyne Skolerne med. Der er ved det foreliggende Lovforslag tilfattet flere Forandringer med Hensyn til Seminarierne og navnlig igennem de betydelige pecuniære Kræfter, der ere stillede til Afbenyttelse for dem, at ubvide deres Virksomhed i flere Retninger og der er tillige givet Udfigt til at begynde en hidtil ubetraadt Vej til at danne Skolelærere, idet der i en følgende Paragraph er aabnet Udgang til Afholdelse af Examinér udenfor Seminarierne. Det er imidlertid Noget, som Erfaringen først nærmere skal vise, i hvilket Omfang en saadan Udgang vil blive benyttet, og dermed staaer ganske vist ogsaa i nogen Forbindelse selve Udviklingen af Seminarierne, som er omtalt i § 3, til Benyttelse af Saadanne, som ikke igennem denne Undervisning ville uddanne sig til Skolelærere. Det maa, indtil man seer, hvorledes den hele paatænkte nye Udvikling vil gestalte sig i Virkeligheden, vel nærmest være Opgaven at sørge for, at Seminarierne ere istand til at fyldestgjøre det egentlige Formaal, der paaligger dem og som man maa haabe for Fremtiden bedre vil kunne opnaaes, nemlig at danne Skolelærere. Jeg troer derfor ikke, at det er rigtigt at træffe saadanne Bestemmelser, som bleve antydede af den ærede Landssthingsmand, førend det viser sig, i hvilken Grad den hele Udvikling lader sig gennemføre i Virkeligheden. Jeg kan heller ikke troe, at der vil opnaaes noget Øvertigere derved, da det er klart, at den hele Gjennemførelse heraf er en Administrations-sag. Det kan jo ikke betvivles, at Ministeriet, som har forelagt dette Lovforslag, og som er gaaet ind paa Forandringerne i samme, ogsaa vil bestræbe sig for at lade Loven paa den meest heldbringende Maade blive gjort gjældende i Livet; men det, det kommer an paa, er, at Opdragelsen af saadanne Bestemmelser, som den ærede Landssthingsmand har bragt i Forslag, ikke vil forhindre — hvad man jo vel kunde tænke sig at være tilstede, men som der ikke er mindste Grund til at antage — en Uvillie fra Ministeriets Side til at forfølge selve den Grundtanke, der er nedlagt i Loven, fra ligesuldt at gjøre sig gjældende, og paa den anden Side vil der, naar man forudsætter Tilbøjelighed hos Ministeriet til at forsøge at sætte

de nye Grundsatninger igjennem, som her ere nedlagte, i Loven, som den foreligger, være fuldkommen Frihed i saa Henseende. Jeg troer, at det er en mislig Sag at ville foregribe en saadan ny Udvikling ved at træffe saadanne Bestemmelser, som bleve antydede af den ærede Landssthingsmand, og jeg kan derfor ikke Andet end ønske, at han ikke vil stille noget Ændringsforslag i den Retning.

Bloch: Den høitærede Minister har indvendt imod de bebudede Ændringsforslag, at deres mulige Vedtagelse vilde medføre, at Lovforslaget maatte gaae tilbage til det andet Thing. Deri kan jeg ikke see nogen væsentlig Hindring; thi mine Ændringsforslag gaae væsentlig ud paa en forandret Redaction af Paragraphen, saa det er at haabe, at en saadan her vedtagen Forandring snart og let vilde kunne føres igjennem i det andet Thing. Den ærede Minister fremhævede en anden Betænkelighed, nemlig at det havde viist sig, at Seminarierne hidtil havde havt stor Vanskelighed ved at forsyne Landet med de fornødne Skolelærere, og at han af den Grund ikke ønskede Udgangen for de nævnte unge Mennesker altfor meget udvidet. Men det forekommer mig, at hvad den ærede Minister selv berørte, nemlig at der bliver oprettet en egen Examen for vordende Skolelærere, som ikke ere uddannede paa Seminarierne, rimeligviis vil føre til en rigeligere Forsyning med Skolelærere. Jeg har ved 1ste Behandling, da den ærede Minister ikke var tilstede, udtalt mig med Anerkendelse over Lovforslaget og navnlig fundet meget hensigtsmæssige og ønskelige Bestemmelser i § 3 og den følgende Paragraph, der endnu ikke er under Forhandling. Jeg yttrede ogsaa ved den nævnte Leilighed, at Administrationen vilde kunne udøve en væsentlig Indflydelse paa hele Sagens Udvikling; men jeg troer dog, at det var ønskeligt, at Loven saavidt muligt klart og fuldstændigt udtrykte, hvad man vilde, for at Hensigten med Lovforslaget, navnlig med de i §§ 3 og 4 nævnte Bestemmelser — det er ikke godt muligt at undlade at berøre § 4 — nemlig at bringe Seminarierne ind i en Concurrence og at hidføre en ønskelig Udvikling af samme, saaledes at de med Tiden kunde